

den første Opløsning, efter at vi havde faaet Grundloven — flere Spørgsmaal, med Hensyn til hvis Afgjørelse der ikke fandtes Regler i Forretningsordenen, der gjaldt for noget af Thingene.

At det nyvalgte Folkething maatte begynde sine Forhandlinger efter Grundlovens og Forretningsordenens Forskrifter for fra, fandt ikke nogen væsentlig Indvending, og den Regel er derfor fulgt fremdeles siden.

I det ikke-opløste Thing opstod derimod Spørgsmaal om, hvorvidt man ikke der kunde bygge for saa vidt paa det opløste Things Arbejde, at man kunde anse et Lovforslag, der var vedtaget ved 3 Behandlinger i det opløste Thing og var overgaaet til det ikke-opløste Thing inden Opløsningen, som endeligt færdig fra Rigsdagen, naar det vedtoges efter Opløsningen usforandret af det ikke-opløste Thing. Det ikke-opløste Things Formand fastholdt imidlertid, at for at en Rigsdagsbeslutning skulde kunne indstilles til at erholde Lovstraf, jfr. den nuværende Grundlovs § 24, saa maatte den være fattet af den Rigsdag, der bestod i det Dieblit, Beslutningen endelig var færdig, altsaa ikke den, der bestod af det opløste Thing og det ikke-opløste Thing, men den, der bestod af det sidste og det nyvalgte Thing. Da denne Anstuelse tiltraadtes af Regjeringen og ligeledes af Formanden for det nyvalgte Thing, Folkethinget nemlig, saa blev den ved en Afstemning i Landsthinget saa godt som enstemmig biligt. Denne Regel er ogsaa fremdeles fulgt.

Det er altsaa hævdet, at paa det opløste Things Arbejde kan hverken det nyvalgte eller det ikke-opløste Thing bygge.

Derimod fastholdtes paa den anden Side uden nogen væsentlig Indsigelse at opretholde det ikke-opløste Things Virksomhed i hele Samlingen i dets fulde Omfang, da dette Thing ikke var berørt af Opløsningen, kun at dets Møder vare udsatte. Deraf maatte følge, at ei blot de Lovforslag, som forelaa ved Rigsdagens ny Sammentræden i det ikke-opløste Thing, og hvis Behandling maatte optages paa eller fortsættes fra det Stadium, paa hvilket de befandtes før Opløsningen af det andet Thing, men at ogsaa de Lovforslag, som vare vedtagne og oversendte til det andet Thing inden Opløsningen, ligeledes maatte betragtes som det ikke-opløste Things Eiendom. Om Finantslove, der ikke vilde kunne gaa ind under denne Regel, har der i disse Tilfælde ikke været Tale. Men naar dette skulde opretholdes — og det synes jo at være vel grundet —

da maatte det ikke opløste Things Ret til paany at oversende til det nyvalgte Thing Lovforslag, der før Opløsningen vare vedtagne i det ikke opløste og oversendte til det opløste Thing, være at opretholde; thi uden dette vilde netop det ikke opløste Things Virksomhed med Hensyn til saadanne Lovforslag bortfalde. Nu kunde der vel indvendes derimod, at naar Lovforslag vare gaaede til det opløste Thing, anmeldte der og behandlede maatte næsten gennem alle Stadier der, saa vilde det være naturligt, at det nyvalgte Thing arvede dem. Jeg skal herom bemærke, at denne Arv jo ikke vilde have nogen Betydning, da de ikke kunde optages paa det Stadium, hvor de tidligere fandtes. Men dersom det skulde gjøres gjældende, vilde man derved trænge en anden, efter min Mening mere ubestridelig Ret, nemlig det ikke opløste Things Ret til at hævide og opretholde Omfanget af hele sin Virksomhed i den trods de udjatte Møder dog uafbrudte, fortløbende Samling for dette Things Vedkommende. Dette er derfor ogsaa fulgt som Regel.

I den første af mig nævnte Samling 1852—53 blev paany oversendt fra Landsthinget, altsaa fra det ikke opløste Thing til det nyvalgte Thing, tvende Forslag, hvoraf det ene før Opløsningen havde gennemgaaet forskellige Stadier i det opløste Thing, og der blev oversendt 3 Lovforslag, som tidligere havde været behandlede i det opløste Thing og vare overgaaede til det andet.

I Samlingen 1878—79 blev paany oversendt 5 Lovforslag — de havde altsaa tidligere været oversendte fra det ikke opløste Thing til det opløste — der blev altsaa paany oversendt ved Rigsdagens fornede Sammentræden 5 Lovforslag og 1 Beslutning. Alle Lovforslagene havde været underkastet 1ste Behandling og vare gaaede til Udvalg i det opløste Thing. Samtidigt blev der oversendt 3 Lovforslag, som tidligere havde været behandlede i det opløste Thing, vare gaaede til Landsthinget, som ikke var opløst, og der usforandret vedtagne og atter tilsendte det nye Folkething.

I 1880—81, om Foraaret, blev der oversendt tvende Lovforslag, 1 usforandret og 1 forandret, som tidligere havde været behandlet i det opløste Thing og nu atter sendtes tilbage til Landsthinget. Derimod var der den Gang 16 Lovforslag, som tidligere havde været oversendte til det opløste Thing, men hvis Oversendelse ikke blev fornyet fra Landsthingets Side. Dette maa bero paa, som d. Hrr. eller i hvert Fald de Fleste af dem jo vel ere vidende om, at Forhandlingen da koncentrerede sig saa stærkt om Finantsbe-